

หนังสือ โอบาดีห์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิศอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิศนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือ โอบาดีห์

ภาพรวมของโอบาดีห์: ดูเหมือนว่าหนังสือ โอบาดีห์ถูกเขียนขึ้นหลังจากกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย คำพยากรณ์ของเขากล่าวโทษเอโดมเป็นหลักและบอกล่วงหน้าถึงความพิวาศที่จะเกิดแก่เอโดมเพราะความบาปของพวกเขาที่กระทำต่ออิสราเอล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยังพรรณนาถึงการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของอิสราเอลด้วยและการรวมเอโดมเข้าไว้ในอาณาจักรที่จะมาขึ้น

อบด 1:1 นิมิตรของโอบาดีห์ มีคำถามอยู่ว่า โอบาดีห์คือใครกันแน่ มีคนมากถึงสิบสามคนที่ชื่อโอบาดีห์ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เดิม อย่างไรก็ตาม มีไม่กี่คนที่ดูเหมือนเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ คนแรกคือ ผู้พยากรณ์ท่านหนึ่งในสมัยของอาหับและเอลียาห์ตามที่หมายเหตุไว้ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 18:3 ข้อที่สนับสนุนว่าเขาเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ก็คือว่า โอบาดีห์ของ 1 พงศ์กษัตริย์ 18 ถูกเรียกว่าผู้พยากรณ์ อีกคนที่น่าจะใช่คือ โอบาดีห์ที่มีชีวิตอยู่และปรนนิบัติภายใต้กษัตริย์โยสิยาห์ตามที่หมายเหตุไว้ใน 2 พงศาวดาร 34:12 แม้เป็นคนเลว โอบาดีห์ผู้นี้ก็เป็นนักดนตรีประจำวิหารเป็นหลัก อีกคนที่น่าจะใช่คือ คนหนึ่งในพวกเชลยที่กลับมาตามที่หมายเหตุไว้ในเอสรา 8:9

อย่างไรก็ตาม ทรรศนะที่น่าเชื่อถือมากที่สุดก็คือว่า โอบาดีห์เป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่อยู่สมัยเดียวกับเยเรมีย์และเศเคียลผู้ซึ่งบอกล่วงหน้าถึงการพิวาศที่จะเกิดแก่เอโดมเมื่อบาบิโลนยกมาโจมตีภูมิภาคนั้น บริบทโดยรวมของพวกผู้พยากรณ์ที่เขียนหนังสือเล่มต่างๆดูเหมือนจะสนับสนุนทรรศนะนี้ นอกจากนี้ การอ้างอิงภายในเกี่ยวกับความพิวาศของกรุงเยรูซาเล็มโดยโอบาดีห์ในข้อ 11 ก็ยืนยันว่าเขาเขียนหลังจากการล่มสลายของมัน

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสเกี่ยวกับเรื่องเอโดมดังนี้ว่า สิทธิอำนาจของหนังสือเล่มนี้ และของผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกกล่าวชัดเจนในคำกล่าวต้นเรื่อง “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส...ดังนี้” หัวข้อหลักของหนังสือเล่มนี้คือ “เกี่ยวกับเรื่องเอโดม” เอโดมเป็นภูมิภาคและ

อาณาจักรหนึ่งซึ่งอยู่ทางทิศใต้และก่อนไปทางทิศตะวันออกเล็กน้อยของทะเลตายและใน
ภูมิศาสตร์สมัยใหม่ก็จะตรงกับส่วนตอนใต้ของรัฐจอร์แดน คนเอโดมเป็นลูกหลานของเอซาว

เราได้ยินข่าวลือจากพระเยโฮวาห์ ทูตคนหนึ่งถูกส่งไปท่ามกลางบรรดาประชาชาติให้พูด
ว่า "จงลุกขึ้นเถิดให้เราลุกไปทำสงครามกับเมืองเอโดม" คำที่แปลว่า ข่าวลือ (เชมูว้อห์) มีความ
หมายด้วยว่า 'รายงาน' หรือ 'ข่าว' รายงานข่าวที่ถูกได้ยินมาก็เกี่ยวกับทูตคนหนึ่งเดินทางไปยัง
ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติเพื่อชวนให้ลุกมาทำศึกต่อสู้เอโดม ไม่มีการเปิดเผยว่าทูตผู้นี้
คือใคร อย่างไรก็ตามเห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนบาบิโลน

อบด 1:2-4 **ดูเถิด เราได้กระทำเจ้าให้เล็กท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ให้เจ้า
เป็นที่ดูหมิ่นอย่างมาก** เอโดมเป็นประชาชาติหนึ่งที่มีขนาดเล็ก – ไม่เล็กด้านภูมิศาสตร์ แต่เล็ก
ด้านประชากร (คำที่แปลว่า **ประชาชาติ (โกยิม)** เป็นคำฮีบรูทั่วไปที่หมายถึงพวกคนต่างชาติ)
ด้วยเหตุนี้ เอโดมจึงถูกดูหมิ่นอย่างน้อยก็โดยพระเจ้า

3 ความเห่อเหิมแห่งใจของเจ้าได้ล่อลวงเจ้าเอง เจ้าผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในซอกหิน ที่อาศัยของ
เจ้าอยู่สูง เจ้ารำพึงอยู่ในใจว่า "ผู้ใดจะให้เราลงมายังพื้นดิน" แม้มีขนาดเล็ก ความเย่อหยิ่งก็เป็น
ปัญหาที่ชัดเจนอย่างหนึ่งในเอโดม คนเอโดมได้สร้างนครต่างๆท่ามกลางซอกหินและหุบเขาลึก
ต่างๆและคิดว่าตนเป็นผู้ที่ไม่มีผู้ใดตีแตกได้ในทางทหาร ตัวอย่างต่อมาก็คือ ตัวอย่างของเปตรา

บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ความเย่อหยิ่งมักหลอกลวงผู้ที่มีความเย่อหยิ่งนั้น ความเย่อ
หยิ่งทำให้คนเราคิดว่าตนยิ่งใหญ่กว่าที่เป็นจริงๆ มันหลอกลวงอย่างร้ายกาจ และความหลอกลวง
นั้นก็ยังมีอยู่จนถึงทุกวันนี้ ความเย่อหยิ่งหลอกลวงผู้คนให้วางใจอย่างผิดๆว่าตนมีความเหนือ
กว่าหรือความมั่นคงปลอดภัย มันนำไปสู่การตัดสินใจต่างๆที่โง่เขลาและความยะโสโอหัง

4 แม้ว่าเจ้าเหินขึ้นไปสูงเหมือนนกอินทรี แม้ว่ารังของเจ้าอยู่ในหมู่ดวงดาวทั้งหลาย เรา
จะลุดเจ้าลงมาจากที่นั่น พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ แม้เอโดมในความเย่อหยิ่งของตนได้ยกชู
ตัวเองในความคิดของพวกเขาเอง พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาตกต่ำลง
ในความเย่อหยิ่งของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตัวเองเป็นเหมือนนกอินทรีตัวหนึ่งที่เหินไปบน

กระแสมร้อน ในความโอหังของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่ระดับเดียวกับดวงดาวทั้งหลาย

อบด 1:5-6 ถ้าขโมยเข้ามาหาเจ้า ถ้าพวกปล้นเข้ามาในเวลากลางคืน (เจ้าจะถูกทำลายสักเท่าใด) เขาจะไม่ขโมยเพียงพอกแก้วของเขาเท่านั้นหรือ ถ้าคนเก็บองุ่นมาหาเจ้า เขาจะไม่ทิ้งองุ่นตกค้างไว้บ้างหรือ พระเจ้าโดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงยกคำอุปมาเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับพวกขโมย หากพวกเขามาเพื่อปล้น พวกเขาจะเอาไปทุกอย่างหรือ? หรือหากพวกขโมยคนอื่น ๆ มาเพื่อขโมยองุ่นไปจากสวนองุ่นแห่งหนึ่ง พวกเขาจะเอาไปหมดเลยหรือ? เงื่อนงำสำหรับคำถามเหล่านี้ถูกพบในความเห็นในวงเล็บ “(เจ้าจะถูกทำลายสักเท่าใด)” เอโดมจะถูกตัดออก – ถูกทำลาย – และประชาชาตินั้นจะถูกปล้นสะดม ในกรณีของเอโดม มันถูกเสนอว่าจะไม่มีอะไรเหลือเลย ทุกอย่างจะถูกขนไป ความพินาศจะเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์และถ้วนทั่ว ผู้กระทำการนี้ น่าจะเป็นบาบิโลนเมื่อพวกเขาจะมาอีกครั้งในตะวันออกกลาง

6 ชาวของของเอซาวได้ถูกรื้อค้นสักเท่าใดหนอ ทรัพย์สมบัติซึ่งซ่อนไว้ก็ถูกค้นไปหมด การพิพากษาที่เกิดแก่เอโดมถูกแสดงออกชัดเจน แน่นอนว่าเอซาวเป็นต้นตระกูลของประชาชาติเอโดม ความมั่งคั่งของพวกเขาซึ่งถูกซ่อนไว้ในถ้ำและสถานที่เก็บสมบัติต่างๆ ในอาณาจักรที่เต็มไปด้วยหินของพวกเขาจะถูกรื้อค้นและถูกพบเจอในวันแห่งการตีสอนระดับชาติของพวกเขา

อบด 1:7-9 พันธมิตรทั้งสิ้นของเจ้าได้จับเจ้าไปถึงพรมแดน สหมิตรของเจ้าได้ล่อลวงเจ้า เขากลับสู่ชนะเจ้าเสียแล้ว มิตรที่กินข้าวหม้อเดียวกับเจ้าก็วางกับดักเจ้า เรื่องนี้ไม่มีใครเข้าใจอะไรเสียเลย เห็นได้ชัดว่าเอโดมได้เข้าเป็นพันธมิตรกับประชาชาติอื่นๆแล้ว – สหพันธ์หนึ่ง ตามที่บริบทจะค่อยๆเผยให้เห็น พันธมิตรหลักของพวกเขาคือ บาบิโลน กระนั้นเมื่อโดนกดดันหนักเข้า บาบิโลนก็ได้มาช่วยเหลือเอโดม แต่หักหลังพวกเขาโดยหันมาเล่นงานพวกเขา เหล่าอดีตพันธมิตรของพวกเขาบัดนี้จะกินขนมปังของพวกเขาและนำความบาดเจ็บมาสู่เอโดม เอโดมมองไม่เห็นการคิดคดทรยศของคนเหล่านั้นที่ตนคิดว่าเป็นพันธมิตร พวกเขาไม่เข้าใจ

8 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ในวันนั้นเราจะไม่ทำลายคนฉลาดให้สิ้นไปจากเอโดม และทำลายความเข้าใจเสียจากภูเขาเอซาวหรือ พระเจ้าทรงเตือนว่าเมื่อพระองค์ทรงส่งการพิพากษามาต่อผู้ประชาชาติที่เยอหีงนี้ พระองค์จะทรงทำลายพวกคนที่อ้างตัวว่าเป็นปราชญ์ของพวกเขาและคนเหล่านั้นที่อ้างว่ามีความเข้าใจไปเสีย อีกครั้งที่ความเยอหีงของประชาชาตินั้นปรากฏชัดเจน

9 โอ เทมานเอ๋ย ชายผู้กำลังทั้งหลายของเจ้าจะขยาด จนในที่สุดทุกคนที่มาจากภูเขาเอซาวจะถูกตัดขาดเสียด้วยการสังหาร เทมานเป็นหนึ่งในนครสำคัญของเอโดมและเรียงรายอยู่ในสติปัญญาของพวกผู้นำของมัน เมื่อพระเจ้าทรงใช้บาบิโลนมาตีสอนเอโดม เทมานนครใหญ่ของมันจะไม่เพียงถูกทำลายเท่านั้น แต่จะมีการสังหารหมู่ที่นั่นด้วย

อบด 1:10-11 เหตุเพราะความรุนแรงที่กระทำต่อยาโคบน้องชายของเจ้า ความอับอายจะปกคลุมเจ้าไว้ เจ้าจะต้องถูกตัดขาดออกไปเป็นนิรันดร์ พระเจ้าทรงกล่าวย้อนถึงตอนที่เอโดมไม่ยอมให้คนอิสราเอลผ่านเข้าไปตอนที่พวกเขาเดินทางไปยังคานาอันจากอียิปต์ ดู กัณดารวิถี 20:14 (เอซาว (หรือเอโดม) เป็นพี่ชายของยาโคบ) ความพินาศที่ถูกบอกล่วงหน้าของเอโดมจะดำรงอยู่ถาวร ไม่มีประชาชาติที่ชื่อว่าเอโดมเหลืออยู่อีกต่อไปแล้วซึ่งเลื่อนหายไปจากความทรงจำ แต่คำพยากรณ์นี้จะสำเร็จจริงในท้ายที่สุดเมื่อถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่อเอโดมถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง ดู อิศยาห์ 34:5 (ในชื่อนั้นเอโดมถูกเรียกว่าอิดูเมอา) หิน โม่ของพระเจ้าบดอย่างซ่ำๆ แต่บดอย่างละเอียดเหลือเกิน มันอาจใช้เวลานาน แต่พระเจ้าจะทรงพิพากษาความบาปอย่างแน่นอน

11 ในวันที่เจ้ายีนเป็นปฏิปักษ์ ในวันที่คนต่างด้าวนำกำลังของเขาไปเป็นชเลย และคนต่างชาติเข้ามาทางประตูเมือง เขาจับสลากเอากรุงเยรูซาเล็มกัน เขาก็เหมือนคนเหล่านั้นคนหนึ่ง ดูเหมือนว่านี่เป็นตอนที่บาบิโลนได้ทำลายกรุงเยรูซาเล็ม (586 ก่อน ค.ศ.) (และมันอยู่ในรูปอดีตกาล) เมื่อเยรูซาเล็มถูกทำลายโดยบาบิโลน เอโดมก็ยืนดูอย่างมีความสุข อันที่จริงเมื่อของริบของเยรูซาเล็มถูกแบ่งกันโดยคนบาบิโลน เอโดมก็ได้รับอนุญาตให้มีส่วนในของริบเหล่านั้นด้วย

อบต 1:12-14 **เจ้าไม่ควรรี้นิย้มอยู่ด้วยความพอใจในวันที่น้องชายของเจ้ารับ**
เคราะห์ในวันนั้น เจ้าไม่ควรถรมปรีดิ์เยี่ยประชาชนยูดาห์ในวันที่เขาทั้งหลายถูกทำลาย เจ้าไม่
ควรจะโอ้อวดในวันที่เขาตกทุกข์ได้ยาก เอโดมถูกพระเจ้าดำเนินที่นิย้มเยาะเมื่อเยรูซาเล็มถูกทำลาย
อิสราเอลเป็นน้องชายตามประวัติศาสตร์ของพวกเขา กระนั้นพวกเขาก็ยินดีและกล่าวต่อผู้คน
อิสราเอลอย่างเยอหยิ่งตอนที่ฝ่ายหลังถูกทำลายโดยบาบิโลน

13 เจ้าไม่ควรถรมเมืองแห่งประชาชนของเราในวันแห่งหายนะของเขา เออ เจ้าไม่
ควรรี้นิย้มอยู่ในเรื่องภัยพิบัติของเขาในวันแห่งหายนะของเขา เจ้าไม่ควรจะเข้ารับทรัพย์สินของ
เขาไปในวันแห่งหายนะของเขา เอโดมถูกพระเจ้าต่อว่าอีกทีไปช่วยปล้นสะดมยูดาห์และ
เยรูซาเล็มตอนที่พวกเขาถูกทำลาย

14 เจ้าไม่ควรจะยืนสกัดทางแยก เพื่อจะกำจัดพวกที่หลบหนีของเขา เจ้าไม่ควรจะมอบ
พวกที่เหลืออยู่ให้แก่ศัตรูของเขาในวันที่เขาตกทุกข์ได้ยาก เห็นได้ชัดว่าเอโดมได้เข้าร่วมเป็น
พันธมิตรกับบาบิโลนและช่วยเหลือคนเหล่านั้นในการพิชิตกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้าย กองทัพ
ของคนเอโดมขัดขวางมิให้พวกยิวที่หนีมาหลบหนีหรือล่าถอยไปได้และส่งมอบตัวคนเหล่านั้น
ที่ตนจับมาได้ให้แก่กองทัพบาบิโลน ทั้งหมดนี้เพิ่มเข้ากับเหตุแห่งการพิพากษาที่จะมานั้นของ
พวกเขาเอง

อบต 1:15-16 **เพราะวันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้ประชาชนชาติทั้งสิ้นเข้ามาแล้ว เจ้า**
กระทำแก่เขาอย่างไร ก็จะมีผู้มากระทำแก่เจ้าอย่างนั้น การตอบแทนของเจ้าจะกลับมามากบน
ศีรษะของเจ้าเอง แม้คำว่า “วันแห่งพระเยโฮวาห์” มักมีความหมายโดยนัยเป็นเชิงอวสานกาล
ตรงนี้ดูเหมือนว่ามันหมายถึงวันแห่งการพิพากษาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อประชาชาติต่างๆที่
อยู่ใกล้เคียง เพราะว่าประชาชาติต่างๆแห่งภูมิภาคนั้น (ซึ่งรวมถึงเอโดมด้วย) ได้ปฏิบัติต่อ
อิสราเอลอย่างหยาบช้า มันก็จะเกิดกับพวกเขาเช่นเดียวกัน คนเราย่อมเกี่ยวสิ่งที่ดินหว่าน เอโดม
และประชาชาติอื่นๆได้บ่มเพาะ 'ความเกลียดชังที่มีต่อคนยิว' และพวกเขาจะทนทุกข์เพราะเหตุ
นั้น พวกเขาได้ปฏิบัติอย่างอธรรมต่อประชาชนที่ถูกเลือกสรรของพระเจ้าและพระเจ้าจะทรง

ปฏิบัติต่อพวกเขาเหมือนอย่างที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้นานแล้ว อีกครั้งที่คำว่า *ประชาชาติ* หมายถึงบรรดาคนต่างชาติ บริบทที่ใหญ่กว่าก็หมายถึงประชาชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งเป็นคนต่างชาติ เมื่อพระเจ้าทรงใช้บาบิโลนเข้ามาในตะวันออกกลาง พวกเขาก็ไม่เพียงดีสอนยูดาห์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงพิพากษาประชาชาติอื่นๆเพราะความบาปของพวกเขาอีกด้วย – เอโดม คือหนึ่งในนั้น

16 เจ้าดีมอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์ของเราฉันใด ประชาชาติทั้งสิ้นก็จะดีมไม่หยุดฉันนั้น เออเขาจะดีมแล้วก็โอนเอนไป เขาจะเป็นเหมือนอย่างที่ไม่เคยเกิดมา เพราะว่าเอโดมได้เฉลิมฉลองอยู่บนสถานที่ๆเป็นกรุงเยรูซาเล็มที่ถูกทำลายหลังจากการล่มสลายของมัน เอโดมและประชาชาติอื่นๆก็จะดีมเหล่าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าเช่นกัน เมื่อทุกอย่างสิ้นสุดลง พวกเขาก็จะถูกลบทิ้งไปเสียในฐานะประชาชาติต่างๆ

อบด 1:17-18 แต่จะมีคนรอดพ้นในภูเขาศิโยน และที่นั่นจะบริสุทธิ์ และวงศ์วานของยาโคบจะได้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา คำพยากรณ์ของโอบาดีห์ตอนนี้เริ่มมีเนื้อหาแบบอวสานกาลแล้ว วันนั้นกำลังจะมาเมื่อการช่วยประชาชาตินั้นให้พ้นและความรอดส่วนบุคคลจะออกมาจากภูเขาศิโยน วันนั้นจะเป็นวันแห่งความบริสุทธิ์ วันนั้นย่อมหมาหมายถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ (ในความหมายเชิงอวสานกาลของมัน) หลังจากพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่งแล้ว ในยุคพันปี ยาโคบ (นั่นคือ อิสราเอล) จะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินต่างๆที่ทรงสัญญาไว้จนครบถ้วน อาโมส 9:11-12 หมายความว่าเอโดมจะเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของอิสราเอลในยุคพันปี รวมถึงหลายส่วนของตะวันออกกลางด้วย

18 วงศ์วานของยาโคบจะเป็นไฟ วงศ์วานของโยเซฟจะเป็นเปลวไฟ และวงศ์วานของเอซาวจะเป็นต่อข้าว ไฟและเปลวไฟจะไหม้และเผาผลาญเสีย วงศ์วานของเอซาวจะไม่มีใครรอดได้เลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้สิ้นพระวาจาแล้ว คำอุปมาหรือภาพเปรียบสั้นๆตรงนี้ก็กล่าวว่ อิสราเอลในวันนั้นจะเป็นประชาชาตินครหลวง อิสราเอลในวันนั้นจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมในฐานะประชาชาติหนึ่งเดียวและมันจะเป็นเหมือนไฟเมื่อเทียบกับประชาชาติต่างๆ เช่น เอโดม

ซึ่งถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนตอข้าว ในยุคพันปี เห็นได้ชัดว่าเอโดมจะถูกหลอมรวมโดยสมบรูณ์ เข้ากับประชาชาติอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิม สุดท้ายแล้วเอชวจะตกเป็นข้ารับใช้ของ ยาโคบ

อบด 1:19-21 คนเหล่านั้นที่อยู่ในภาคใต้จะได้ภูเขาเอชวเป็นกรรมสิทธิ์ คนเหล่านั้นที่อยู่ในที่ราบจะได้แผ่นดินฟิลิเตีย เขาจะได้แผ่นดินเอฟราอิมและแผ่นดินสะมาเรียเป็นกรรมสิทธิ์ และเบนยามินจะได้กิเลอาดเป็นกรรมสิทธิ์ พวกเขาซึ่งได้กลับสู่แผ่นดินของตน ในยุคพันปีจะแผ่ขยายออกไปจนครอบคลุมและถือกรรมสิทธิ์ภูมิภาคขนาดใหญ่ซึ่งรวมถึงเอชว (นั่นคือ เอโดม) ที่ราบริมชายฝั่งของฟิลิเตีย (นั่นคือ คนปาเลสไตน์) สะมาเรีย (นั่นคือ ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ) และกิเลอาดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจอร์แดนในปัจจุบัน

20 พลโยธาของอิสราเอลที่เป็นเชลยจะได้ที่ซึ่งเป็นของคานาอันไกลไปจนถึงสารเพท เป็นกรรมสิทธิ์ ส่วนพวกเชลยชาวเยรูซาเล็มที่อยู่ในเศฟาราดจะได้หัวเมืองในภาคใต้เป็นกรรมสิทธิ์ ในยุคพันปี พวกเขาที่กลับสู่สภาพเดิมจะได้กรรมสิทธิ์พื้นที่ทั้งหมดของคานาอัน (นั่นคือ ปาเลสไตน์) ตั้งแต่สารเพทในทิศเหนือ (นั่นคือ เลบานอน) ไปจนถึงปลายด้านใต้สุดของ 'แผ่นดินนั้น' คำว่า *เศฟาราด* มีความหมายตรงตัวว่า 'ที่ถูกแยกออก' และอาจมีความหมายในเชิงต่างๆ ไปมากกว่าเป็นชื่อเฉพาะ ความหมายตรงนี้อาจเป็นได้ว่าพวกเชลยที่ได้กลับมาซึ่งเคยอาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มและถูกแยกออกไปจากที่นั่นจะอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ ในอิสราเอลตอนใต้ในวันนั้น

21 พวกผู้ช่วยให้พ้นจะขึ้นไปที่ภูเขาศิโยนเพื่อปกครองภูเขาเอชว และราชอาณาจักรนั้นจะตกเป็นของพระเยโฮวาห์ พวกผู้ช่วยให้พ้นจะพิพากษาจากภูเขาศิโยนในการครองราชย์ในยุคพันปีของพระคริสต์ ในวันนั้น เอโดม (นั่นคือ เอชว) จะถูกพิพากษา (นั่นคือ ถูกปกครอง) จากกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาจะไม่เพียงปกครองภูมิภาคนั้นเท่านั้น แต่จะเป็นผู้ปกป้องภูมิภาคนั้นด้วย